

[Miljøministeren]

ningen. Det forslag, vi netop nu behandler, karakteriseres netop ved smidiggørelse og ajourføring.

Vi må se dette forslag som første led i den forenkling, som bl.a. blev bebudet i landsplanredegørelsen fra 1982. Lovforslaget bygger på kommunale forenklingsforslag, som det også er kommet frem her under debatten, men man må ikke tro, at alle de forslag, der er kommet fra kommunerne, er taget med i lovforslaget. Lovforslaget skal afveje forskellige hensyn og interesser over for hinanden, men for mig er det helt afgørende at holde balancen mellem på den ene side ønskerne om en hurtig og smidig kommune- og lokalplanlægning og på den anden side hensynet til borgernes medindflydelse.

Dette forslag svækker efter min opfattelse ikke borgernes indflydelse. Den er et af de grundlæggende principper i kommuneplanloven, og det er vel egentlig her, hele debatten nu står, nemlig om det er en svækkelse eller ikke en svækkelse. Ved denne behandling er det hovedlinjerne, der trækkes op, og vi må nok netop på dette punkt i udvalget have en meget grundig drøftelse for at klarlægge, hvorfor vi mener, det ikke er en afsvækkelse.

Forslaget har været forelagt en række myndigheder, en række foreninger og en række organisationer. Den balance, som lovforslaget giver udtryk for, betyder, at der ikke er fuld enighed om alle elementer i forslaget, og det er også kommet klart frem her i debatten. Det er også derfor, der, som flere ordførere har givet udtryk for, skal en grundig udvalgsbehandling til.

Jeg kan specielt nævne, at Kommunernes Landsforening har gjort opmærksom på, at der er behov for videregående ændringer end dem, vi her foreslår. Det drejer sig om mere smidige procedurer i forbindelse med ændring af regionplanerne og opblødning af mange sektorplanbestemmelser i og uden for miljøministeriets lovgivning. Det er min opfattelse, at der er brug for mere grundlæggende overvejelser af disse spørgsmål. Det gælder ikke mindst samspillet i den lovgivning, der regulerer arealanvendelsen. Det er netop derfor, vi også har taget med i lovforslaget, at der ikke skal være ændringer i lovene angående lands- og regionplanlægning.

I det udvalg om arealanvendelse, som vi nu har nedsat, vil disse spørgsmål blive analyseret grundigt. Her er både statslige og

kommunale myndigheder repræsenteret. Desuden vil der være repræsentanter for forskellige organisationer og foreninger, bl.a. Danmarks Naturfredningsforening. Det er ikke mindst netop efter ønske fra Danmarks Naturfredningsforening, at dette udvalg er kommet i gang. Vi håber også på den baggrund, at vi kan få en virkelig konstruktiv drøftelse i udvalget.

Jeg vil gerne takke ordførerne for forståelse i vid udstrækning for den hovedlinje, der er lagt i dette forslag. Som fru Dorte Bennedsen udtrykte det, må det selvfølgelig være under forudsætning af, at vi beholder rambestyringen, og at befolkningens deltagelse i lovgivningen ikke svækkes. Det vil nok være rigtigt her lige at komme med et par kommentarer desangående.

Fristerne bliver kortere – det er korrekt – men det betyder ikke reelt en svækkelse af borgernes mulighed for indflydelse. Forslaget om at udvide kommunalbestyrelsens adgang til at dispensere fra byplanvedtægten og lokalplanerne betyder, at kommunalbestyrelsen i en del tilfælde fritages for at lave en lokalplan, men så må man huske, at der i tilknytning hertil foreslås en udvidelse af naboorienteringen, som fru Anne Grete Holmsgård også har peget på; det er den, der skal gå forud for en dispensation. Betydningen heraf er, at borgerne i lokalplanområdet eller, skal vi sige det påtænkte afsnit af lokalplanområdet bliver hørt, før der bliver tildelt dispensation.

Fru Dorte Bennedsen var også inde på problemerne i forbindelse med § 27, stk. 1, når der er gjort indsigelse mod et lokalplanforslag, altså nedsættelsen til 14 dage. Hvad er baggrunden for det? Den regel, der er i dag, betyder jo, at en hvilken som helst indsigelse medfører, at der skal gå en måned, før lokalplanforslaget kan vedtages endeligt. Der er, som det er fremhævet her, fremsat ønske fra kommunernes side om, at denne regel blev ophævet. De har peget på, at kommunalbestyrelserne har et ansvar for, at der sker en forsvarlig behandling af indsigelserne. Fristen i sig selv giver ikke nogen garanti for, at der sker en forsvarlig behandling – det er kommunernes ansvar.

Fra den anden side er det anført, at det har betydning, at der er en frist efter udløbet af offentliggørelsesperioden. Jeg mener, at den gældende frist på 1 måned kan virke for